लुक् तत्सर्व्वं त्वं नाश्रौषीः न श्रुतवानसि तस्याश्रवणस्येदं फलं १५ सर्गः
विनाशरूपमागमत् आगतं गमेर्ल्लदित्वादङ्॥ १३॥

अवोचदित्यादि। इत्युक्तवन्तं तं रावणं कुम्भकर्णउक्तवान् भ०
वचेःपूर्व्ववत् ङः वोचादेशश्च मन्त्रे मन्त्रणायां वयं यदुक्तवन्तः
तत्सर्व्वं त्वं न श्रुतवान् तस्याश्रवणस्य इदं फलं विनाशरूपमा
गतं डुधाञ्ञिधारणेपुष्टौदानेऽभिपूर्व्वोभाषणे वर्त्तते भूस्थापि
वदेनइति सेर्लुक् देत्यनेन दाधादेति दासंज्ञकस्य ग्रहणात्
श्रुन्गतौ श्रुतौ नेमेकाजिति इम्निषेधः गमृगत्यां ल्लदित्वात् ङः
॥ १३॥

प्राज्ञवाक्यान्यवामंस्थामूर्खवाक्येष्ववास्थिथाः।
अध्यगीष्ठाश्च शास्त्राणि प्रत्यपत्था हितन्न च॥ १४॥

प्राज्ञवाक्यानीत्यादि। प्राज्ञानां विभीषणादीनां वाक्यान्य ज०म०
वामंस्थाः अवज्ञातवानसि मनज्ञाने मूर्खवाक्येषु प्रहस्तादिवा
क्येषु अवास्थिथाः अवस्थितोऽसि समवप्रविभ्यस्थइति तङ् स्थाध्वो
रिचालञ्च शास्त्राण्यध्यगीष्ठाअधीतवानसि विभाषालुङ्लङो
रिति इङोग्यादेशः न च हितं प्रत्यपत्थाः प्रतिपन्नवानसि पद
गतौझलोझलीति सिचोलोपः॥ १४॥

प्राज्ञवाक्यानीत्यादि। त्वं प्राज्ञानां विभीषणादीनां वाक्यानि भ०
अवामंस्थाः अवज्ञातवान् मनदुङ्बोधे मूर्खाणां प्रहस्तादीनां